

TOLMINSKI GLAS

GLASILO SLOVENSKEH DOMOBANCEV „STRAŽE NA SOČI“

L.I

2. septembra 1944.

št. 8

KAJ BI BILO, ČE BI OF NE BILO.

Te dni bo preteklo leto odkar so Savojsci zbežali iz naših krajev. Kakor smo se tega razveselili, tako nas je po drugi strani zabolelo in razočaralo novo suženjstvo pod bičem rdečih krvolokov. Naš namen ni, delati bilanco vsega gorja, ki nam ga je v enem samem letu povzročil komunizem, ne bomo govorili o razdejanih in požganih vaseh, o uničenih cerkvah in umetninah, ne o oropanih kmetijah in o popolnem uničenju vsega narodnega premoženja, nočemo naštevati stotine in stotine nedolžno pomorjenih in pobitih, kajti do preveč žalostnih, da, do obupnih zaključkov bi prišli.

Oglejmo si rajši, kaj bi v tem letu lahko zgradili, če bi partizanov ne bilo, če bi bil slovenski narod posnemal druge zrelejše narode, vzemimo za primer kar Čehe, ki bodo skoraj brez žrtev preživeli to najhujšo vojno in bodo gospodarsko in moralno močni in neizčrpani stopili v novo dobo miru.

Češki komunisti niso potegnili svoje domovine v krvavo notranjo revolucijo, zato pa na Češkem ni porušenih cest in mostov, ni porušenih mest in vasi, ni uničena industrija, pač pa obratno, sredi vojne vihere so tam zrasla nova naselja, novi veleobrati, še nove tovarne so zgradili in tako še povečali njihovo že itak velikansko industrijo. Čehi so se namreč dobro zavedali, da bodo o usodi malih narodov odločali drugi, zato so tudi vedeli, da so žrtve notranjih neredov in revolucije popolnoma brezplodne, da je vsako upiranje popolnoma brezsmiselno, da narodu nikakor ne more koristiti, pač pa ga obratno lahko uniči.

S prav tako zreliimi očmi bi morali gledati mi Slovenci, pa ne bi bilo pri nas krvave komunistične revolucije, enako blagostanje kot pri Čehih bi moglo biti tudi pri nas, strašno gorje, ki se je razlilo čez našo domovino, bi nam bilo odvzeto, o človeških žrtvah skoraj ne bi mogli govoriti. Kajti v bivši italijanski vojski je Trimoških Slovencev padlo

tako malo, da ob pregledu vseh sedanjih žrtev pridejo komaj v poštev. In če se zavedamo, da je bil odpoklic letnikov od 1900 do 1916 in od 1924 dalje le posledica partizanskega rovarjenja, moremo z gotovostjo trditi, da bi bili vsi družinski očetje in nedorasli fantje ostali doma, če ne bi bilo partizancev. Tako danes žene in matere ne bi bile v skrbeh za svoje može in sinove, ne bi se bale za njihova življenja, kajti bili bi doma in bi mirno obdelovali svoja polja. In poleg tega bi bile po vseh vaseh slovenske šole, po mestih bi bile slovenske srednje šole in učiteljišča, vsemogoče slovenske kulturne ustanove bi delovale, kajti vse to, kar so Italjani našemu narodu celo pod kaznijo zabranili, so nam Nemci pustili in nas celo podpirali pri naših težnjah. Seveda so se takoj oglasili rdeči zlikovci iz gozda, da je to sodelovanje z okupatorjem in izdajstvo nad narodom. Pri tem so "tovariši" spet dokazali, da jim narod in njegov dobrobit nista mar, da jim je mar le krvava revolucija. Tudi slovenska civilna uprava bi bila vzpostavljena. Ta bi se zares mogla zavzeti za našega človeka in tako bi zasijalo zadovoljstvo in blagostanje iz naših domov.

Samo zasluga partizanov je, da je danes čisto drugače. Samo zasluga partizanov je, da je danes pri nas takšno razdejanje, da je preteklo toliko nedolžne krvi, da je pri nas toliko gorja. Toliko grobov nedolžnih žrtev kliče po maščevanju. Zloba in sovraštvo rdečih izgublencev in zapeljancev sta presegli vse meje.

Primorski narod pa bo stopil v dobo miru ves šibak, razbičan, pol izkravavljen in cnemogel, namesto da bi stopil krepak, trden in dozrel.

Hvala vam, rdeči!

TUDI ANGLEŽI SO SITI "TITOVEGA ZAVEZNIŠTVA"

Angleški tednik "Tagblat" je objavil članek o Josipu Brozu - Titu ter o njegovi vladi. Izraža se zelo porazno o vrednosti Titove vojske in o vsem, kar je v zvezi s Titovim pokretom. Tednik objavlja tudi razne izjave Titovih funkcionarjev, iz katerih se jasno vidi, da Titov osvobodilni pokret stremi izključno za beljševizacijo vse bivše Jugoslavije.

ZA SLOVENSKO DOMAČIJO ?

KDO JE TA PASTIR ?

(Nagradna uganka)

Pisali smo že o bonih OF in smo dejali, da je to tako dober denar, da se lira ali marka proti njemu niti primerjati ne more in da mora zato vsak zaveden (pomeni isto kot: zapeljan) pristaš ali somišljenik OF partizane podpirati samo z boni, t.j. z njihovim denarjem. Enako vrednost kot boni imajo tudi "obveznice" raznih "posojil", ki jih OF razpisuje in jih terenci in terenke po deželi izterjujejo. O silni vrednosti in priljubljenosti teh obveznic priča naslednja zgodba:

"Pastirček Marko je na Tolminskem na paši srečal partizane. Ni se mogel načuditi, koliko jih je bilo. Poln pašnik jih je bil, je pravil pozneje. Komandant je stopil k njemu in ga vprašal za neko pot. Picnir Marko mu je odgovoril, nato pa skočil v kočo. Ko se je vrnil h komandantu, mu je izročil umazan savitek.

"Drugega nimam, malo je 400 lir, prihranil sem jih v dveh letih. Vi rabite denar bolj kakor jaz." Komandant ga je presenečeno pogledal. Izročili so mu obveznico. "Da, to je pravi denar!" je dejal Marko, jo spravil pod srajco in si jo pritisnil na srce.

Vidite, Tolminci, tako dragocene in priljubljene so partizanske "obveznice"! Zgodba ne pove, ali je to isto kot bon ali pa kaj drugega, vsekakor partizanski denar, ki ga je tolminski pastir Marko dobil za 400 lir in si ga je od samega ginjenja pritisnil na srce!

Ta zgodba je dobesedno prepisana iz partizanske brošurice: "Mladi puntar", glasilo Zveze slovenske mladine za Primorsko, leto I. št. 1, avgust 1943 na strani 19.

Zdaj se začne uganka:

1. Kateri pastir na Tolminskem je imel od avgusta 1941 do avgusta 1943 - torej v dveh letih - tako plačo, da si je v tej dobi mogel prihraniti 400lir?

2. Kateri pastir na Tolminskem je bil toliko neumen, da si je partizansko "obveznico" pritisnil na srce, namesto da bi jo kravam vrgel?

Tolminci bodo dejali: "Da se partizani tako iz nas norca delajo, tega pa res nismo vedeli." Veliko je bilo partizanskih mitingov po Tolminskem, pa noben govornik te zgodbe ni povedal na Tolminskem, ker bi poslusalci takoj lahko vprašali: "Čigav pa je tisti Marko, ki si je partizansko obveznico pritisnil na srce" in bi ga pri priči lahko vtaknili nalo v mrzlo vodo, da bi se ohladil. Pač pa so na mitingih po Tolminskem trbili, kako silno navdušeno je ljudstvo za partizanske obveznice po drugih slovenskih krajih - in Tolminci so verjeli in noreli. In kurirji so se s vilko "Mladega puntarja" prenesli v druge kraje, kjer so ljudje skrivaj brali in se čudili: "Joj, kako dragocene so partizanske obveznice, na Tolminskem si jih ljudje devljejo na srce, kakor njega dni lapuh na rane" - in se noreli še oni. Tako je nevidni režiser iz grmovja dosegel, da so po vseh slovenskih krajih ljudje noreli in noreli - za meglo. Vi, ki imate partizanske obveznice in bone, nesite jih terencem in terenkam in jim jih krepko pritisnite na srce!

Odgovore na gornja vprašanja še vedno iz prijaznosti sprejema: Rudi Kljukec, Tolminska jama, pritličje desno.

...

KAJ PRAVIJO O NAS...? V Žabčah pri Tolminu so te dni domobranci stali žgali v hiši 4 ženske. - Drugim ljudem se je posrečilo ubežati.

Naša borba" 20. 10. 1941

- 4 - Zasluga terencev.

Vsem je znano, da so tovariši prignali našega kmeta na rob gospodarskega propada. Saj so z rekvizicijami oropali deželo skoraj vse živine, ki je pri nas glavni vir dohodkov, tako da se ne bodo mogli naši kmetje, ki bi bili pri današnjih razmerah, ako bi jim bila ostala živina, lahko obogatiti in se gospodarsko in materialno visoko dvignili, rešiti revščine vsaj za eno desetletje. In glavno besedo pri uničevanju narodnega premoženja so imeli zopet domači terenci.

Da ne bodo razni malozaslužni partizanski mogotci zakrulili, da je vse to le belogardistična propaganda, prinašamo članek „kmečkega glasu“, vestnika OF z dne 15./7. pod naslovom: „Premagajmo poslednji napor“, - kjer pravi dobesedno: V osvobojeni vasi okoli cerkna, ki šteje 14 močnih gospodarjev, imajo samo še en par volov. In to načrtno delo (rekvizicija živine!!! op.ur.) je uspelo le zato, ker je v vasi dober terenski delavec OF, ki ve, da ni samo zato, da rešuje politična vprašanja, marveč misli tudi na gospodarsko plačilo svoje vasi. Seveda je ta človek pomagal ne le vaščanom, marveč tudi našim borcem.

Mislimo, da morajo biti sovaščani res navdušeni za tako vrlega terenca, ki je tako dober gospodarstvenik, da je osvobodil vas kar 13 parov volov od štirinajstih, ki jih je imela. Da je s tem koristil narodnim borcem, ki so se na račun ubogih kmetov nasičili z izbornim mesom rekviriranih volov, kaj radi verjamemo.

ŠE ENA OBSODBA

Primerno je, da se v našem tolminskem listu spomnimo tudi naših nedolžnih žrtev brezbožnega komunizma. - Dne 5. februarja je bil med drugimi v Cerknem „likvidiran“ tudi našerojak kaplan Ludvik Sluga iz Bače pri Sv. Luciji. Kmalu nato so partizani izdali sledeče poročilo:

Varnostna obveščevalna služba OF javlja, da je dne 5.II.1944 bila justificirana protinardna izdajalska skupina v Cerknem:

1) Piščanec Lado, kaplan

2) Sluga Ludvik, -"-

(itd. sledi jih 15 po številu, med njimi 4 ženske)

Vzroki:

1) Organizirali so protinardno organizacijo z namenom, da slovenski narod razdvojijo in odtrgajo od OF slovenskega naroda.

2) S svojim delovanjem so hoteli zanetiti na Primorskem državljansko vojno, po vzgledu izdajalcev v Ljubljanski pokrajini.

3) Organizirali so vojske službe v prid okupatorju. Zbirali so podatke o partizanskih enitvah in aktivistih OF, katere so dajali nemškemu okupatorju.

4) Vsled njihovega izdajalskega početja so bile bombardirane in požgane slovenske vasi in streljani najboljši sinovi in hčere slov.naroda.

5) Utrjevali so nemško oblast v naši zemlji s tem, da so predstavnike slov.narodne oblasti ovajali okupatorjem.

6) Ovirali so in hoteli preprečiti more, ki so jih naše oblasti podvzele za zaščito naših edinic.

7) Organizirali so nemški napad na Šolo v Cerknem in so preskrbeli vodnike, ki so po skrivnih poteh pripeljali nemško vojsko do Šole.

8) S svojim izdajalskim dejanjem so neposredno povzročili smrt 47 najboljših mladih slovenskih ljudi.

9) Da bi svoje protinardno delo lažje opravljali so se nekateri vrinili v vrste OF ter pod krinko sodelovanja z OF delovali za korist okupatorja.

10) Blatili so našo narodno oblast in zasmehovali našo slavno NOV in POJ.

11) Z razširjanjem sovražne belegardistične in domobranske literature so hoteli v slovenskih prebivalcih omajati vero v našo zmago in zaupanje v našo oblast.

Voditelja te zločinske skupine sta bila kaplana Piščanec in Sluga, ki sta ob vsaki priliki vršila svoje razdiralno protinarodno delo. Kjer koli sta mogla, sta škodovala naši osvobodilni borbi in sabotirala odredbe naših oblasti. Organi naše slovenske narodne oblasti so jih ponovno svarili naj prenehata s svojim protinarodnim delom, vendar vsi opomini niso zalegli. Slovenski narod je odločen trdno ustrajati na poti neizprosne borbe proti okupatorju in vsem, ki bi za svoje sebične namene prodajali interese slovenskega naroda. Sodba naj bo vsem, ki še mislijo z okupatorjevo pomočjo terorizirati slovenski narod in dušiti njegove osvobodilne težnje poslednji opomin in mejnik v njihovem protiljudskem sodelovanju z okupatorjem.

. . .

Kateri zaveden slovenski fant v bližnji tolminski in svetolucijski okolici ni poznal Slugovega Ludvika iz Bače? Znan in priljubljen je bil v svoji fari, kjer si je dobil naklonjenost vseh ljudi s svojim veselim in lepim značajem. Daleč okrog so ga fantje poznali, ko je s svojim dovtipom razveseljeval njihove družbe. Delal je samo za vero in narod, zato je pa moral umreti, kajti ravno vera in narodnost sta dva bodeča trna v peti komunističnih partijcev. Vse one, ki so ga poznali, danes kličemo na sodbo kaj je kaplan Ludvik Sluga mogel narediti naroču škode. Umorili so ga in morda prav tisti ljudje, ki so se v 25 letih pod Savojsi tega dobro priučili. Toda ura obračuna že bije. Slovenski narod že pometa partizanske komandante in komisarje. Ves ta izmeček mora izginiti ako želimo v bodoče mirno in pošteno živeti.

Zagotovilo za to in za našo svobodo pa nam je odločna domobranska vojska, ki je biser in ponos našega naroda.

. . .

ŠE NEKAJ O NAS... V Šebreljah so tolminski domobranci razbili tabernakelj, razmetali hostije, polomili oltar. (Naša borba"30./6.1944 str.2)

"

Spomin padlemu Šuligoju.

V noči od 27. na 28. avgust je zločinska roka nastavila peklenski stroj poveljniku domobranske posadke v Kanalu Šuligoju Teodorju pod njegovo posteljo in mu tako končala življenje. Zgodaj, prezgodaj je omahnil naš Teodor; padel je zato ker je ljubil slovenski narod in slovensko zemljo je umrl, z lastno krvjo je zapečatil svojo ljubezen.

Ko so te prišli kropiti, naš dragi Teodor, je mlado deklo zajkalo iz duše in srca, tako, da sem jo strme spráševal: Kaj ste poznali našega Teodorja? - Začudil sem se, ko mi je odgovorila, da ne. A prav tiho mi je pristavila: „Kdo bi ne jokal ob mrtvem junaku? Saj se mi zdi, kot bi jaz sama ležala tu na mrtvaškem odru, kot da bi mi vsi bili mrtvi in z nami naša zemlja in domovina. Glejte, to je simbol nas vseh, ta mrtvi junak.“

Strmel sem ob teh besedah in se globoko zamislil: Živel si in ne živiš več, pa je bilo toliko idealizma in življenja v Tebi, dragi Dore, toliko moči in vere, toliko lepe domovinske ljubezni. In sedaj! Sovraštvo se je zaklelo proti ljubezni, zločin bi rad premagal pravico, rdeči satanizem bi rad zavladal svetu. In, da ne bi zavladal, si se dvignil Ti, Dore, sem se dvigni jaz, mi vsi smo se dvignili in prijeli za orožje, kajti ne maramo biti sužnji. In mi smo narod, ki ne mara biti suženj! Proč z rdečim nasiljem, proč s satanskim sovraštvom, proč z novo krivo vero, ki nas jo učijo komunisti!

Samo to si hotel Ti in jaz, samo to hočemo mi vsi, zato nas sovražijo, zato nas hočejo uničiti, ker vedo, da smo mi nosilci edino lepe bodočnosti in rušilci rdečih vezi in krvavega jarma. A ker je ljubezen v nas toliko, to je ljubezen do zemlje, ki je in bo ostala slovenska, to je ljubezen do naše besede, ljubezen do izročil naših pradedov, to je ljubezen do prave svobode, ki je čisto drugačna od komunistične, to je ljubezen do vsega kar je slovensko, zato bomo vztrajali v naši sveti borbi, katere krogna bo popolno uničenje komunizma na naši zemlji. Glej Teodor, za to si se boril Ti, za to si padel Ti, za to si prelil svojo kri. Strašna bo kazen za zločince, kajti pošteni in dobri ljudje se vse bolj strinjajo okoli nas in oni bodo sodniki!

V teh težkih dneh, ko nam je domovina okrvavljena, ko nam je sleher na ura polna gorja in groze, gledamo s ponosnim očesom v bodočnost, kajti čutimo, da naš Teodor živi med nami, da se z nami bori za resnico in pravico! V nas je pogum, ker vemo, da je kri mučencev zagotovilo za našo zmago. Kri, ki si jo prelil Ti, tihi neustrašeni, pogumni kanalski poveljnik, se pretaka po naših žilah in je pripravljena, da spet napoji našo zemljo, če bo božja previdnost hotela tako.

Tam na tolašinskem pokopališču je grob in v njem počiva junak, ki se ni bal smrti, ko je šlo za domovino. Mirno spanje spi in pod njem poje. Soča neutrudno in venomer svojo žalostno pesem o trpljenju in bolečini, poje pesem o junaku, ki se je boril za njene lepše dni. Poje in ne bo nehal peti vse do dne, ko bo na junakovem grobu stal kamen in bo na njem napisano z velikimi črkami: Tukaj počiva Teodor Šuligoj, junak, ki se ni bal v najtežjih časih darovati se vsega svoji domovini. Dete, ki prideš na njegov grob, vedi, da je padel zato, da ti še moreš ljubiti našo lepo slovensko zemljo, da ti še smeš govoriti našo sladko materino besedo.

Tvoje mrtve ustnice, Teodor, nam neprestano kličejo in govorijo: Ostanite zvesti svoji borbi! Obljubljamo ti, da bomo zvesti ostali do konca. Spomin na Tvojo dragoceno žrtev nam bo vedno le v nov pogum in v nove podvige.

Zanimivo za vse.

TOLMIN: Dopolnolni tečaj za slovenske učitelje v Tolminu je ta teden končal. Naše mlade učiteljice in učitelji so pokazali vso resnost in pridnost zato pa tudi uspeh ni izostal. S hvaležnostjo so se poslovili od g. profesorjev, ki so jim s svojo požrtvovalnostjo dali marsikaj novega v lepih predavanjih. Ispit je uspešno opravilo 25 slušateljev. Iskreno jim častitamo in v njihovi tako vzvišeni pa odgovorni službi jim želimo obilo uspeha.

Slovenska akademija. Nedeljska akademija v Tolminu je prav lepo uspela. Zlasti so bili ljudje navdušeni nad otroškim pevskim zborom. Prav tako je žel polno odobravanja domobranski pevski zbor. Z jasnim in odločnim govorom je g. poročnik Veber povedal, zakaj smo tu na straži, kaj hočemo in kaj zahtevamo pa kaj pričakujemo od ljudi v naši težki borbi. Prav vsi navzoči so odobraval nje gove besede. Primerne je bi bilo, če bi orkester igral narodne pesmi namesto umetnih.

V Tolminu bi morali imeti še več podobnih akademij!

Vsem Tolmincem, ki so s svojo udeležbo pri pogrebu našega padlega borca Teodorja Šuligoja počastili njegov spomin, se poveljstvo najtoplejše zahvaljuje. Prav posebno zahvalo dolgujemo gg. pevcem, ki so tako lepo zapeli našemu dragemu pokojnemu ob njegovem grobu. Na tem pogrebu smo videli, da napacno sodi tisti, ki morda misli da Tolmin ne zna častiti svojih padlih junakov. Tako velika in enodušna udeležba je to prav jasno dokazalo.

Konzorcij "Tolminskega glasu" je izdal zbornik "Za slovensko domaći jo", ki je prav zanimiv in pester. Ima 28 strani ter obsega prozo in pesni. Dobi se v naši propagandni pisarni. Kdor bi ga rad dobil, naj pohiti, ker smo prepričani, da bo kmalu posel.

O tovarišici Volgi iz Tolmina. Dobili smo notico, ki dobesedno takole piše o Marici Petrinovi Volgi: 1. Pravilen odnos do tovarišice Volge. Na celičnem sestanku opozorila ljudi na najboljše slovenske sinove.

riti tovarišice na težo njene kazni. 2. V svojih poročilih morajo stalno navajati njeno zadržanje.

3. Tovarišica Volga je bila disciplinsko izključena iz naše PZ možnostjo rehabilitacije pri delu v tehniki. Tovarišica ne sme brez dovoljenja našega centra opravljati drugega posla, zlasti ne političnega.

Tako dobesedno. Podpisan je neki Marjan. Iz te kratke notice se vidi da ljudje, ki so iz golega idealizma odšli k partizanom, tam nimajo uspeha, če nočejo počeptati narodne zavesti in vere..

Odziv na povabilo: V nedeljo je naš g.narednik Ludvik Makuc dobil obvestilo, da ga bo prišel obiskat v Tolmin s svojimi junaki namestnik bataljonskega politkomisarja. Ludvik ga je čakal, čakal vse do druge ure zjutraj. Ker ga pa le ni bilo, se je g.narednik s svojo udarno desetino odločil, da mu gre naproti. Krasno srečanje! V Zalaz-Zabčah jo naša petnajst rdečih, vsi obloženi z težkimi nahrbtniki. Zdaj pa jutrajni pozdrav iz brzostrelk in zbrojev! Divno! Rdeči kot da so pozabili, da stoje na zemlji. Kot bi imeli peruti, so hoteli odfrčati. Pa kaj, ko so krogle še hitrejše! Gotovo so bili mrtvi štirje, da bi pa kateri od ostalih odnesel zdrave pete, dvomimo.

Ko so se fantje vrnili, so bili nasmejani in so rekli: Drugič naj rajši pridejo v Tolmin, da ne bomo podplatov trgali za njimi!

CERKNO: Tam in v okolici razsaja med prebivalstvom krvava griža, ki so jo, poleg vseh drugih in podobnih dobrot, prinesli tovariši. Ljudje prosi, da bodo vstavili v litanije: "Partizanske kuge, reši nas za vedno, o Gospod!"

KANAL: V noči od nedelje na ponedeljek (t.j. od 27.-28. avgusta) je v domobranski vojašnici ekaplo diral peklenski stroj, ki je uničil življenje poveljniku Šuligoju Teodorju in laže ranil še tri druge fante. Okoliški ljudje se zgražajo nad novim, tako pobesnelim zločinom in vse bolj vidijo, kako sovražniki našega naroda uničujejo najboljše slovenske sinove.

Stani +

SV. L E C I J A. Trije Pepeti so šli romat v Lom. Trije Pepeti iz Drobočnika kaj radi povečajo partizanske produkte. Nobena pot jim ni prestrma, nobena ura prepozna, če imajo razbojniki kak miting, treh Pepetov prav gotovo ne manjka. Kato ni čudno, da smo jih videli tudi na mitingu v Lomau, kjer je predaval tovariš Miklavž o grozodejstvih v oskrunjeni cerkvi v Šebreljah.

Ker Burnikov Pepi prav dobro pozna pot v Šebrelje, saj je v onih zlatih časih, ko se ni pljuval na svojo slovensko čast in ko se ni zatajil vseh svojih idealov tedno posecal cerkvene shode, mu bi svetovali, da bi opustil vsaj en partizanski miting in bi šel v Šebrelje, pa bi zvedel, da je partizanska govorjenje o oskrunjenju cerkve in o mučenju župnika grda in izmišljena laž, da se je ta laž javno demantirala v cerkvi in da v Šebreljah ni bilo niti enega domobranca. - Nasprotno, da so domobranci, kamor-koli so prišli, lajšali ti to gorje, ki so ga povzročali partizani. Videl bo, da v Šebreljah partizani niso pustili niti enega letaka o oskrunjenju cerkve, pač pa so širili to samo po drugih krajih. - Če se Pepku zdi pot v Šebrelje predolga naj ga vpraša koga od tam in se bo lahko prepričal o tem, kaj je res.

Z a s t o p n i k o m občine Sv. Lucija, zlasti g. županu še najlepše zahvaljujemo za udeležbo na pogrebu našega padlega junaka Teodorja Šuligoje.

L I V E K. 25. in 30. julija so imeli v Livku lepo slovensko akademijo v šolski dvorani. Oder je bil prav lepo okrašen, v sredi Brezijanska barvja in okrog nje slovenska zastava. Pored je bil prav pester:

1. Hej Sloveni, 2. Domovini (deklamacija), 3. Skrivna pota (dvodejanka), 4. Po bitvi - S.G. (deklamacija) 5. Čudna pčija (burka v enem dejanju), 6. Porežni, ca (burka v enem dejanju - ženske vloge), 7. Mečki hiši - S.G. (deklamacija), 8. O gospodični in dekletu (spevoigra - Vodopivec).

Med odmorom so otroci prepevali slovenske narodne pesmi. Ljudje (bilo do zadnjega kotička vse napolnjeno) so vsi navdušeni spremljali vso predstavo. Menda so tudi tovariši prišli gledat, če so bili zadovoljni ali ne,

pa ne vemo.

B O V E C. V z a d n j i ali predzadnji številki partizanskega glasila „Ljudska pravica“ je nekje zapisano, da ne sme nihče v nobeni reči in pod nobenim pogojem sodelovati z okupatorjem. Čudno se nam zdi, da tukaj pri nas v Bovcu prav tisti, ki so najbolj trčeni na partizansko svobodo, sodelujejo z okupatorjem, saj delajo vsak dan v vojaški kasarni gotova mizarska dela. Kako to, da ne poslušajo svojih evangelistov? K A L P R I B O V C U. B o n o v a nevesta se je prav hudo sprla s svojo taščo. V silni jezi jo je celo pretepla. To sicer ni se tako čudno, saj pri nas se večkrat dogajajo taki slučajji. Čudno in nad vse zanimivo pa je to, da je taščo prav pošteno skloftala in vpila na ves glas, da smo jo vsi slišali: „Doli z belogardistko!“ „Mi se borimo za svobodo!“

P R E L E S J E. S r e b r n i č je pokopan pri Sv. Ahacu v Prelesju in ne v Marijinem Celju.

S E L A. P a r t i z a n i so pretepli neko gospo, ker je prišla v Tolmin nekaj partizanske literature.

Dragi in ljubi „tovariši“! Zakaj ravno nam, ki smo tako zelo „zaslepljeni“, ne privoščite svojega evangelija, da bi iz njega spoznali resnico.

K A N A L S K I H R I B I: T am-kaj ljudje govore, da so v Čepovanu Angleži metali s padali partizanom kar žive konje. Tovariši pa se stradani in lačni niso vedeli za kaj naj bi jih rabili, so jih pobili in pojedli. Baje so konji te pasme zelo užitni in okusni.

C E R K L J A N S K I H R I B I. Partizani so hodili po vseh hišah in popisovali vse žito, ki so ga letošnje leto pridelali. Takoj so ljudje morali oddati 30 % vsega pridelka, kar pa pravijo, da ne bodo upoštevali pri nadaljnjih rekvizicijah.

P O L J U B I N. Ta teden je bilo v Poljubinu zaplenjenega veliko vojnega materiala, zlasti min, municije za minometalce. Pri „hajki“ iz Čepovana so ves ta material morali partizani pokasneje odnesti ali ga pa niso hoteli odnesti. Ga bodo pa mi uporabili, saj ga znamo bolje kot partizani.